



**REPUBLIKA E KOSOVËS**  
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO  
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2023:170320  
Datë: 24.03.2025  
Numri i dokumentit: 07034635

CA.nr.13325/24

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË-Departamenti i Përgjithshëm, në kolegjin e përberë nga gjyqtarët: Halide Reka, kryetare e kolegjit, Arsim Hamzaj dhe Hunaida Pasuli, anëtarë të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditëses V.TH nga fshati K., Komuna e Prizrenit, të cilën me autorizim e përfaqëson Agron Hoti, avokat nga Prishtina, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit-Drejtoria Komunale për Arsim, për kompensimin e shpenzimeve për ushqim, duke vendosur sipas ankesës së të paditurës, të paraqitur kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prizren-Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.\*\*\*\*/23, të datës 04.06.2024, në seancën e kolegjit, të mbajtur me datë 24.03.2025, mori këtë:

**A K T G J Y K I M**

REFUZOHET e pathemeltë ankesa e të paditurës Komuna e Prizrenit-Drejtoria Komunale për Arsim, ndërsa Aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prizren-Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.\*\*\*\*/23, i datës 04.06.2024, VËRTETOHET.

**A r s y e t i m**

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e atakuar, C.nr.\*\*\*\*/23, të datës 04.06.2024, ka vendosur si vijon:

I.APROVOHET në tërësi si e bazuar kërkesëpadia e paditësit V.TH nga Prizreni dhe DETYROHET e paditura Komuna e Prizrenit-Drejtoria Komunale e Arsimit që në emër të kompensimit të shpenzimeve për ushqimin ditor-shujtën t'ia paguaj shumën e përgjithshme prej 392.00 € (198 x 2), duke e llogaritur një ditë pune nga 2 €, me kamatë prej 8% në vit, duke filluar

nga data e parashtrimit të padisë (10.09.2023), e deri në pagesën definitive, të gjitha në afatin prej 7 ditëve nga dita e marrjes së këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarrimit. II. DETYROHET e paditura që t'ia paguajë paditësit shpenzimet procedurale dhe atë në lartësi prej 124 € në afat prej 7 ditësh pas ditës së pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarrimit me dhunë.

Kundër këtij aktgjykimi, brenda afatit të paraparë ligjor, ankesë ka paraqitur e paditura, për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar ose jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që ankesa e të paditurës të aprovet si e bazuar, aktgjykimi i ankimuar të priset dhe të hedhet poshtë padia e paditëses, të ndryshohet aktgjykimi i ankimuar ose të priset dhe çështja ti kthehet gjykatës së shkallës së parë në rigjykim.

Përgjigje në ankesë nuk ka paraqitur i autorizuari i paditëses.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të nenit 194, 195 dhe 200 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

*-Ankesa e të paditurës është e pa themeltë.*

Nga shkresat e lëndës rrjedh se paditësja V.TH nga Prizreni, përmes përfaqësuesit të autorizuar, me dt.10.09.2023 në gjykatën e shkallës së parë ka ushtruar padi për kompensimin e shpenzimeve të ushqimit, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit-Drejtoria Komunale e Arsimit në Prizren, me arsyet sikurse në padi.

Gjykata e shkallës së parë duke u bazuar në dispozitat e nenit 398 të LPK-së, e cila dispozitë përcakton se: *'Kur gjykata, pasi ti arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund të jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë'*, andaj gjykata e shkallës së parë duke u bazuar në këtë dispozite ligjore ka nxjerrë aktgjykim pa caktuar seancë gjyqësore, pasi që ka vlerësuar se në rastin konkret, kërkesëpadia e paditëses është e themeltë, pasi që bazohet në dispozitat e Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, ndërsa shuma e shpenzimeve të ushqimit, vërtetohet nga provat që gjenden në shkresat e lëndës, andaj ka nxjerrë aktgjykimin, me të cilin e ka aprovuar si të bazuar kërkesëpadinë e paditëses.

Vendimin mbi shpenzimet e procedurës e ka marrë duke u bazuar në dispozitat e nenit 449, 452 dhe 453.2 të LPK-së, ndërsa vendimin mbi kumatën gjykata e shkallës së parë e ka marrë duke u mbështetur në dispozitën e nenit 382 par.1 dhe 2 të LMD-së.

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson së qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m) e LPK-së, dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të nenit 194 të

LPKsë, e po ashtu nuk është i përfshirë as në shkelje tjera të dispozitave të procedurës kontestimore, të cilat i ka pretenduar pala ankuese.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se aktgjykimi është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika (n) e LPK-së. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se aktgjykimi është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika o) e LPK-së. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit në rastin konkret gjykata e shkallës së parë ka gjykuar brenda kufijve të kërkesëpadisë së paditëses dhe nuk ka bërë tejkallim të kërkesëpadisë.

Gjykata e Apelit nuk i ka pranuar pretendimet ankimore për gjendjen faktike të konstatuar në mënyrë të gabuar dhe jo të plotë nga ana e gjykatës së shkallës së parë, sepse në bazë të provave të administruara drejt është vërtetuar gjendja faktike se paditësja është në marrëdhënie pune tek e paditura, në SHFMU “E.R”, në L. – Komuna e Prizrenit dhe në bazë të vërtetimit me nr. të prot.\*\*\*/9, të dt.16.10.2023, lëshuar nga drejtoresha e kësaj shkolle, vërtetoj faktin se paditësja V.TH nga Prizreni, është në marrëdhënie pune pranë kësaj shkolle dhe gjatë periudhës nga data 09.10.2020 deri me 25.02.2022, e njëjta ka punuar 198 ditë pune. Duke u nisur nga fakti se e paditura paditëses nuk ia ka paguar shpenzimet e ushqimit të paraparë me dispozitat ligjore të lartcekura, gjykata me të drejt ka ardhur në përfundim se kërkesëpadia e paditëses është e bazuar, andaj në emër të kompensimit të shpenzimeve të ushqimit e detyroi të paditurën që për 198 ditë të pranisë në punë të ia paguaj shumën prej nga 2 euro për secilën ditë.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale, kjo për arsyeje se me nenin 90 paragraf 1 të Ligjit të Punës 03/L-212 të datës 01.11.2010, përcaktohet se *“Marrëveshja Kolektive mund të lidhet në mes: a) organizatës së punëdhënësve ose përfaqësuesit të tij, dhe b) organizatës së të punësuarve ose kur nuk ekzistojnë organizata, marrëveshjen mund ta lidhin edhe përfaqësuesit e të punësuarve. Me paragrafin 2 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive mund të lidhet a) të nivel të vendit, b) në nivel të degës dhe c) nivel të ndërmarrjes. Me paragrafin 3 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në gjuhën zyrtare të Republikës së Kosovës. Me paragrafin 5 përcaktohet se Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin përsipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive”*. Me nenin 35 paragrafin 7 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, përcaktohet se: *“Të punësuarve, (anëtarë të SBASHK-ut), u sigurohet kompensim për ushqim gjatë punës, për ditë e pranisë në punë. Vlera e kompensimit të shpenzimit të ushqimit në punë, për një ditë pune, është dy euro për të punësuarit që kanë marrëdhënien e punës primare në institucionet arsimore. Punëdhënësi, i cili ka të rregulluar ushqimin e të punësuarve, përmes restaurantit a kuzhinës, ose në një formë tjetër, nuk ka obligim pagese, të të punësuarve për ushqim”*.

Gjykata e shkallës së parë me rastin e aprovimit të kërkesëpadisë së paditëses, duke vendosur decidivisht si në dispozitivin e aktgjykimit të ankimuar, me të drejtë është bazuar në Kontratën

Kolektive të Arsimit në Kosovë, të lidhur dhe nënshkruar nga Sindikata e Bashkuar e Arsimit, Shkencës dhe Kulturës e Kosovës (SBASHK-ut) dhe Ministrisë së Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë e Republikës së Kosovës (MASHT), e cila kontratë ka qenë në fuqi me rastin e lindjes të së drejtës për të parashtruar kërkesën për kompensimin e shpenzimeve të ushqimit për ditët në punë, që nënkupton se kjo Kontratë shërben si akt nga i cili buron themelësia e kërkesëpadisë.

Nga interpretimi i këtyre dispozitave ligjore, Gjykata e Apelit erdhi në përfundim se gjykata e shkallës së parë drejtë ka vërtetuar se në këtë rast ekziston detyrimi juridiko-civil, ndaj paditëses në emër të pagesës për kompensimin e shpenzimeve të ushqimit- shujtës gjatë ditëve të pranisë në punë, për arsye se me nenin 245 paragrafin 1 të LMD-së, përcaktohet se: *“Kreditore në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbush atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”*.

Gjykata e Apelit, mori parasysh pretendimin ankimor të të paditurës lidhur me faktin se Kontrata Kolektive e Arsimit nuk është obligative për të paditurën, meqenëse nënshkruerit e kësaj kontrate siç janë MASHT-i, SBASHK-u dhe Ministria e Financave nuk janë angazhuar asnjëherë për zbatimin e dispozitave që janë implikime financiare. Lidhur me këto pretendime, Gjykata e Apelit vlerëson se referuar dispozitave të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, rrjedh se obligimi për përmbushjen e të drejtave të të punësuarve të parapara me këtë Kontratë, përfshirë të drejtën për kompensimin e ushqimit për ditët e pranisë në punë i takon pikërisht punëdhënësit, që në rastin konkret i bie të jetë e paditura. Në këtë pikëpamje, çfarëdo vështirësie që i atribuohet implikimeve financiare lidhur me zbatimin e kësaj Kontrate, nuk e liron të paditurën nga përgjegjësia për përmbushjen e obligimit në raport me kërkesën e paditëses, gjegjësisht nuk paraqet bazë që kërkesëpadia të trajtohet si e pa themeltë.

Në këtë drejtim edhe vendimi për shpenzimet e procedurës është në përputhje me dispozitat e LPK-së, dhe sa i përket lartësisë është në harmoni me tarifën e Odës së Avokatëve dhe tarifën për shpenzime gjyqësore.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga të lartë cekurat e në mbështetje të dispozitës së nenit 194, 195 paragrafi 1 pika d), lidhur me nenin 200 të LPK-së, është vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË  
CA.nr.13325/24, me datë 24.03.2025

Kryetarja e kolegjit  
Halide Reka

Numri i lëndës: 2023:170320  
Datë: 24.03.2025  
Numri i dokumentit: 07034635